

om „Beruselse“. Det er meget vanskeligt at sige, hvad Beruselse er, hvis det skal defineres. Folk, der er meget fanatiske Afholdsfolk, mener, at hvis en Mand har drukket en Bajer til sin Frokost, er han beruset eller paavirket af Spiritus, og der har i Udvalget været megen Ængstelse — ikke for, at det nuværende Arbejderforsikrings-Raad, som bestaar af saa gode og fornuftige Folk, skulde tage fejl her, men at der i Fremtiden kom andre Mennesker i Arbejderforsikrings-Raadet, der vilde lægge den Betragtning til Grund, at hvis Arbejderen blot havde nydt Spiritus, inden han gik til sit Arbejde, var han paavirket af Spiritus, og saa var det Skyld i hans Ulykkestilfælde.

Det er nogle af de Principspørgsmaal, som har været rejste. Jeg skal nævne nogle andre Ting, Udvalget har været enig om, som vel ikke paa den Maade er store Principspørgsmaal, men dog griber ret væsentligt ind i Loven. Hele Udvalget har saaledes ment, at Formanden for Arbejderforsikrings-Raadet ikke nødvendigvis burde være Jurist. Man kunde udmærket godt tænke sig, at der var andre Mænd, der havde gjort sig saa fortjente af Ulykkesforsikringsarbejdet her i Landet og sad inde med saa mange Kundskaber og Evner netop for dette specielle Fag, at de vilde gøre udmærket Fyldest som Formand for Arbejderforsikrings-Raadet, og man har derfor ment, at en saadan Mand ikke burde afskæres fra at være Formand derved, at Loven indeholdt en Bestemmelse om, at Formanden absolut skulde være Jurist. Udvalget har ligeledes ment, at det ikke vilde være saa heldigt, om denne Formand blev valgt paa Livstid, som det oprindeligt var foreslaaet, men derimod, at det var heldigere, at han blev valgt paa 6 Aar ad Gangen. Hvis det er en Formand, der gør god Fyldest, vil han naturligvis blive genvalgt, men er det en Formand, som der af en eller anden Grund maaske ikke er absolut Tilfredshed med, har man dog en Mulighed for at komme af med ham igen. Derfor er der stillet Ændringsforslag fra hele Udvalget om disse to Punkter.

Med Hensyn til Arbejderforsikrings-Raadets Sammensætning er der ogsaa sket en enkelt mindre Forandring, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Derimod foreslaar Udvalget, at et af Arbejderforsikrings-Raadets Medlemmer eller en af dets Embedsmænd kan delegeres til Arbejdsraadet, det Raad, som er oprettet i i Henhold til Fabrikloven, og jeg vil tro,

at det er en meget gavnlige Foranstaltning, at der bliver et intimt Samarbejde mellem disse to Raad, som paa saa mange Omraader kan siges at have fælles Opgaver.

Jeg skal dernæst nævne nogle af de Ændringsforslag, som der er Enighed om indenfor Udvalget. Jeg skal ikke gennemgaa dem alle; jeg skal kun tage nogle af de vigtigere, de er jo allesammen nævnte i Betænkningen, saa der er ingen Grund til her at komme ind paa dem allesammen. Jeg vil nævne Ændringsforslaget under Nr. 24, som jeg mener er et meget godt Forslag. Udvalget foreslaar her, at hvis den forsikrede ikke har opnaaet Dækning for sit Krav hos Arbejdsgiveren eller i hans Bo, skal det manglende forskudsvis udredes af Arbejderforsikrings-Raadet og saa paalignes de anerkendte Forsikringsselskaber i Forhold til deres Præmieindtægt af pligtige Ulykkesforsikringer. Derved bevirkes, at den forsikrede straks kan faa Beløbet udbetalt, og jeg synes ogsaa, det er rigtigt, at dette paalignes de anerkendte Forsikringsselskaber i Forhold til deres Præmieindtægt. De faar i Fremtiden adskillige Fordele af denne Lov, saa det er ikke mere end rimeligt, at de kommer til at betale i saadanne enkelte Tilfælde, og det har sikkert heller ikke vakt nogen som helst Modstand indenfor Forsikringsselskaberne.

Der er dernæst et Par smaa Ændringsforslag, som nærmest angaar Ulykkesforsikringslovens Forhold til Sygekasse-loven. Udvalget har stillet Forslag om, at naar det paalægges Forsikringsselskaberne at yde Bandager, kunstige Lemmer, Briller o. l., skal dette ogsaa gøres, selv om vedkommende er Medlem af en anerkendt Sygekasse, idet der ingen Grund er til at fritage Selskabet for det, og ligeledes, at Aldersgrænsen forandres fra 15 til 14 Aar, idet denne Grænse ogsaa er forandret saaledes i Sygekasseloven. Udvalget har ligeledes stillet Ændringsforslag om, at alle Lægeerklæringer herefter skal betales af Forsikringsselskaberne, dog saaledes, at vedkommende Selskab, hvis den tilskadekomnes Krav ikke anerkendes, har Krav paa at faa Beløbet refunderet hos den tilskadekomne.

Der er en hel Del andre mindre Ændringsforslag, som jeg ikke skal omtale, fordi det tydeligt fremgaar af Betænkningen, hvad der er Meningen med dem. Derimod er der nogle Enkeltheder, jeg skal omtale nærmere. Der er saaledes et Forslag, om hvilket det radikale Venstre og Socialdemokraterne er enige, og som